

عنوان مقاله:

ابعاد و مولفه های موثر بر ارتقاء توان پهبادی

محل انتشار:

فصلنامه مدیریت نظامی، دوره 23، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 38

نویسندگان:

حمیدرضا بیات - استادیار جغرافیای سیاسی دانشگاه امام علی(ع)

سیدحسین اسدی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته جغرافیا نظامی، دانشگاه امام علی(ع)

خلاصه مقاله:

مقدمه: پرنده های بدون سرنشین، چه مسلح و چه غیرمسلح، بدلیل مزیت های راهبردی آنها (توجیه اقتصادی، رادارگریزی، بدون سرنشین بودن، ریسک کمتر در عملیات های خطرناک) و همچنین تنوع کاربری آن نقش مهمی در بهره گیری از فناوری های پیشرفته نظامی بازی می کنند. به همین دلیل صنعت ساخت و بهره گیری از هواپیماهای بدون سرنشین که از پیشرفته ترین صنایع است و در لبه تکنولوژی روز دنیا قرار دارد، در بین کشورهای پیشرو و صاحب علم و فناوری جایگاه بسیار ویژه ای یافته است. روش کار: روش اجرای پژوهش حاضر از نظر ماهیت از نوع روش کیفی و از نظر هدف اکتشافی است و از مدل تدوین الگو و گونه شناسی در آن استفاده شده است تا به ارائه مدلی کاربردی و جامع برای افزایش توان پهبادی دست یابد. در این پژوهش، داده های کیفی بدست آمده از مطالعه نظریات، کتب و مقالات مربوط به افزایش قدرت هوایی و توان پهبادی، کدگذاری و طبقه بندی شد. یافته ها و نتیجه گیری: سیستم پهبادی کشور در حال حاضر نیازمند استفاده از مدلی مناسب بر پایه تحقیقات و پژوهش های دقیق می باشند تا ضمن افزایش توان و قدرت خود، راه های استفاده از تجهیزات را بهینه و کارآمد نمایند. این مدل علاوه براینکه می تواند هزینه های خرید یا تولید تجهیزات را هدفمند نماید، روشهای بکارگیری پهپادها را نیز بهینه نموده تا حداکثر بهره وری از منابع موجود بدست آید. در این پژوهش مشخص گردید، برای افزایش توان پهبادی، بایستی به ابعاد پنجگانه شامل: عوامل قانونی، عوامل ساختاری و سازمانی، عوامل انسانی، عوامل پشتیبانی و عوامل عملیاتی به طور ویژه توجه گردد.

کلمات کلیدی:

پهپاد، توان پهبادی، نیروهای مسلح، قدرت هوایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1787087>

